

Dosarul nr. 1ra-461/23
1-21100216-01-1ra-23032023

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

06 decembrie 2023

Curtea Supremă de Justiție
în componența completului de judecată:
președinte
judecători

mun. Chișinău

Anatolie Țurcan
Boris Talpă
Ghenadie Eremciuc

examinând admisibilitatea recursului declarat de către avocatul Medeleanu Roman în numele inculpatului Andreev Maxim, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2022, în cauza penală privindu-l pe

Andreev Maxim XXXXX, XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 05.07.2022-05.05.2022;
Instanța de apel: 26.05.2022-10.11.2022;
Instanța de recurs: 23.03.2023-06.12.2023

Asupra recursului declarat, în baza actelor din dosar, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința, Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 05 mai 2021, Andreev Maxim a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217/1 alin.(4) lit. d) Cod penal la 7 (șapte) ani și 2 (două) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 3 (trei) ani, de natura celeia de care s-a folosit la săvârșirea infracțiunii, și anume în domeniul circulației drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, legate de primirea, păstrarea, prelucrarea, depozitarea, transportarea, vânzarea drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora.

S-a încasat de la Andreev Maxim în folosul statului cheltuielile judiciare în sumă de 6300 (șase mii trei sute) lei.

Totodată, a fost soluționată chestiunea corpurilor delictive.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Andreev Maxim, urmărind scopul procurării, păstrării, transportării și înstrăinării drogurilor, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului său, a procurat în circumstanțe necunoscute organului de urmărire penală, substanțe stupefiante PVP, în proporții deosebit de mari, pe care le păstra cu scop de înstrăinare la domiciliul său pe adresa XXXXX.

Tot el, în continuarea acțiunilor sale criminale, la 06 aprilie 2021, aproximativ orele 15:45 min., având asupra sa substanță stupefiantă PVP, în proporții deosebit de

mari, cu scop de înstrăinare, a fost stopat de către angajații plutonului 2, compania 1, batalionul 2 a Unității Militare 1001 al IGP, pe str. XXXXX, unde în urma discuției a recunoscut că deține asupra sa droguri și a fost condus la Inspectoratul de Poliție XXXXX, mun. Chișinău și a predat benevol colaboratorilor de poliție 126 de pliculețe cu substanță stupefiantă.

Tot atunci, cu acordul lui Andreev Maxim, de către colaboratorii de poliție a fost efectuată cercetarea la fața locului la domiciliul său în chirie pe adresa mun. XXXXX, unde au fost depistate și ridicate un pachet de tip zip-lok în care se aflau 5 pachetele mici cu o substanță asemănătoare, un pachetel de culoare neagră în care se afla o substanță necunoscută și 6 pachetele de tip zip-lok în care se afla o substanță sub formă de sare de diferite culori.

Conform concluziei raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/1 2/1/- R-1442 din 19.05.2021, substanța solidă, de culoare albă, prezentată în cincizeci și unu de pachete din polimer, precum și substanța solidă de culoare roz, prezentată în șaptezeci și cinci de pachete din polimer, predate benevol la data de 06.04.2021, de către cet. Andreev Maxim, conține PVP (a-pirrolidinovalerophenone), care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante.

Cantitatea totală a substanței ce conține PVP, constituie 50,22 gr. Substanța solidă de culoare albă, prezentată în unsprezece pachete din polimer, substanța solidă de culoare albastră, prezentată în patru pachete din polimer, substanța solidă de culoare roz, prezentată în trei pachete din polimer, substanța solidă de culoare verde, prezentată în două pachete din polimer, substanța solidă de culoare galbenă, precum și substanța solidă de culoare violet, ridicate la data de 06.04.2021, prin procesul-verbal de cercetare la fața locului de pe adresa mun. XXXXX, unde închiriază cet. Andreev Maxim, conține PVP (a-pirrolidinovalerophenone), care se atribuie categoria substanțelor stupefiante. Cantitatea totală a substanței ce conține PVP, constituie 17,89 g..

Conform Hotărârii nr. 1088 din 05.10.2004 a Guvernului Republicii Moldova, cu privire aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului, PVP este inclus în Tabelul I. Substanțe stupefiante și substanțe psihotrope neutilizate în scopuri medicale. Lista nr. 1. Substanțe stupefiante. Potrivit pct. 148 din Hotărârea nr. 79 din 23.01.2006 a Guvernului Republicii Moldova, „cu privire la Lista substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora”, substanța PVP de la 0,07 gr. până la 1 gr., constituie proporții mari.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Andreev Maxim a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 217/1 alin. (4), lit. d) din Cod penal - „Circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicilor și analogilor acestora, în scop de înstrăinare” și anume procurarea, păstrarea, distribuirea și alte operațiuni ilegale cu droguri, săvârșite în scop de înstrăinare, ori înstrăinarea ilegală a drogurilor, acțiuni săvârșite în proporții deosebit de mari.

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de avocatul Nemerenco Veaceslav în interesele inculpatului Andreev Maxim, solicitând casarea acesteia în latura penală, pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Andreev Maxim să fie recunoscut culpabil în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, și prin prisma art.79

alin.(1) Cod penal, să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, cu 240 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de exercita anumite activități legate de circulația drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora pe un termen de 2 (doi) ani.

În motivarea cererii de apel a invocat că:

- nici una din probe nu demonstrează existența intenției directe a inculpatului Andreev Maxim de înstrăinare, ori acțiunile de înstrăinare ilegală a drogurilor, indici constitutivi ai componenței de infracțiune prevăzute de art. 217/1 alin. (4) lit. d) Cod penal și anume procurarea, păstrarea, distribuirea și alte operațiuni ilegale cu droguri, săvârșite în scop de înstrăinare, ori înstrăinarea ilegală a drogurilor, acțiuni săvârșite în proporții deosebit de mari;

- probele administrate demonstrează comiterea de către inculpatul Andreev Maxim a faptelor îndreptate spre păstrarea drogurilor, săvârșite în proporții deosebit de mari, fapt ce constituie componențe de infracțiune prevăzută de art. 217 alin. (4) lit. d) Cod penal și anume păstrarea drogurilor, săvârșite în proporții deosebit de mari și fără scop de înstrăinare.

- în ceea ce privește declarațiile martorului Varzari Grigore, aceste declarații nu pot fi reținute ca probă care pot fi puse la baza sentinței de condamnare deoarece declarațiile acestuia depuse în ședință de judecată (01.10.2021 peste patru luni de la petrecerea acțiunilor de urmărire penală) fiind în contradicție cu declarațiile depuse la urmărirea penală la data de 09.06.2021 (f.d. 48), cu probele acumulate, inclusiv de el în calitate de Ofițer de investigații grupa antidrog a IP Buiucani (f.d. 14), cu proces - verbal de cercetare la fața locului și proces - verbal de examinare a obiectului (examinare a telefonului mobil ridicat de la Andreev Maxim) (f.d.20);

- din procesul - verbal de cercetare la fața locului (f.d. 14) rezultă că, la domiciliul inculpatului nu au fost depistate careva obiecte, cum ar fi ambalaj de împachetat, dispozitive de cântărit, obiecte ce ar demonstra că de către inculpat au fost întreprinse acțiuni de pregătire a drogurilor către înstrăinare;

- din procesul - verbal de examinare a obiectului (examinare a telefonului mobil ridicat de la Andreev Maxim) (f.d. 20) rezultă că, careva informații ce ar indica de întreprindere acțiuni îndreptate spre înstrăinarea drogurilor, cum ar fi mesaje, fotografii, apeluri efectuate cu potențialii cumpărători, nu au fost depistate;

- martorul Varzari Grigore, activând în calitate de ofițer de investigații grupa antidrog a IP Buiucani, persoană care a efectuat și acțiuni de acumulare a probelor pe cazul dat, nu era în drept să acumuleze alte careva informații de la inculpat fără ca informația dată să fie documentată în modul stabilit de CPP, cu respectarea dreptului la apărare a inculpatului. Sursa din care provine informația relatată de către martor a fost imposibil de a fi verificată în ședință de judecată. Astfel, proba sus numită cade sub incidența art. 94 alin. (1) pct. 2), 6) Cod de procedură penală;

- individualizarea pedepsei făcută prin sentința este contrară circumstanțelor cauzei și pedeapsa aplicată este una prea aspră. Sub acest aspect apărătorul a făcut trimitere la prevederile art.76 alin.(1) Cod penal, conform cărora, la stabilirea pedepsei se consideră circumstanțe atenuante: b) săvârșirea infracțiunii de către un minor sau de către o persoană care a atins vârsta de 18 ani, dar nu a atins vârsta de 21 de ani;

- față de inculpat urmează a fi aplicate prevederile art.79 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea unei pedepsei mai blânde, de altă categorie decât prevede sancțiunea art.

217¹ alin. (4) Cod penal, și anume cu muncă neremunerată în folosul comunității, pedeapsă care își va atinge scopul de corectare și reeducare a condamnatului în conformitate cu prevederile art. 61 Cod penal.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2022, s-a respins, ca nefondat, apelul declarat, cu menținerea sentinței.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, cercetarea judecătorească s-a efectuat, cu respectarea dispozițiilor procesual-penale în procedura generală de judecarea a cauzei penale, în instanța de apel fiind confirmate circumstanțele de fapt a acțiunilor prejudiciabile comise de către inculpat.

Instanța de apel a considerat că, instanța de fond corect a constatat că, prin acțiunile sale inculpatul Andreev Maxim a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.217¹ alin.(4) lit. d) Cod penal, împrejurări care au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate în fapt și în drept, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a menționat că, la baza calificării faptei comise de inculpatului Andreev Maxim potrivit 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, instanța de fond a pus declarațiile martorului Varzari Grigore, potrivit cărora ultimul a declarat că „ *l-a îndemnat pe inculpat să-i comunice situația reală, astfel că acesta i-a comunicat că drogurile pe care le avea asupra sa erau în pachețele de diferite culori în dependență de cantitatea care se afla în acestea, indicând că erau împărțite în pachețele a câte jumătate de gram, câte unul și două grame, fiecare din cantități având ambalaj de o anumită culoare. Pachețelele cu droguri urmau a fi plasate în ascunzișuri pe strada XXXXX, în preajma unui cimitir. Totodată, în discuția cu inculpatul a mai aflat că drogurile le-a luat de pe str. XXXXX din sectorul XXXXX, fiind plasate într-o pungă comună, în total fiind masa de 100 grame de sare, pe care el ulterior a împărțit-o în pachețele mai mici, în cantitățile indicate mai sus. Calculând masa conținutului pachețelelor predate de inculpat, și reieșind din spusele acestuia, s-a stabilit că din 100 grame lipsesc aproximativ 20 de grame, pe care inculpatul a indicat că nu a reușit să le ascundă și că restul substanței este la domiciliul pe care-l închiriaza împreună cu prietena sa și un cunoscut. Acesta a permis cercetarea apartamentului în cadrul cărei acțiuni inculpatul a mai predat o cutie în care se aflau mai multe pachețele de tip zip-lock cu o substanță asemănătoare cu sarea de diferite culori, care de față cu acesta a fost sigilată și transmisă pentru efectuarea expertizei. Tot din discuția cu inculpatul, ultimul i-a comunicat că anterior a mai înstrăinat droguri de două sau trei ori prin intermediul aplicației „ Telegram ”, iar pentru fiecare pachetel cu droguri primea o remunerare de 4 dolari.. ”*

Astfel, instanța de apel a respins argumentul avocatului prin care pune la îndoială veridicitatea declarațiilor martorului Varzari Grigore, or declarațiile martorului menționat sunt în corespundere cu circumstanțele și materialele cauzei penale și cu celelalte probe concludente administrate în prezenta cauza penală de care acesta nu au avut de unde să cunoască decât numai din relatările inculpatului, iar în astfel de circumstanțe, nu se constată împrejurări din care ar rezulta dubii în veridicitatea declarațiilor acestui martor.

Prin urmare, instanța de apel a constatat că, instanța de fond just a stabilit că, masa totală a substanțelor narcotice și psihotrope puse în circulația ilegală de către inculpatul Andreev Maxim constituie 68,11 gr. (50,22 gr. + 17,89 gr.), ceea ce conform notei nr. 5 și pct. 148 din Hotărârea nr. 79 din 23.01.2006 a Guvernului Republicii Moldova, privind aprobarea listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, substanța PVP (a-pirrolidinovalerophenone) este o substanță psihotropă, iar cantitate de peste 1g. reprezintă proporții deosebit de mari.

La caz, substanța interzisă și proporțiile deosebit de mari a fost constatată prin raportul de constatare tehnico-științifică nr.34/12/1-R-1442 din 19.05.2021, potrivit concluziilor căruia: 1. Substanța solidă, de culoare albă, prezentată în cincizeci și unu de pachete polimer, precum și substanța solidă de culoare roz, prezentată în șaptezeci și cinci de pachete din polimer, predate benevol la data de 06.04.2021, de către Andreev Maxim, conține PVP (a-pirrolidinovalerophenone), care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante. Cantitatea totală a substanței ce conține PVP, constituie 50,22 g. 2. Substanța solidă de culoare albă, prezentată în unsprezece pachete din polimer, substanța solidă de culoare albastră, prezentată în patru pachete din polimer, substanța solidă de culoare roz, prezentată în trei pachete din polimer, substanța solidă de culoare verde, prezentată în două pachete din polimer, substanța solidă de culoare galbenă, precum și substanța solidă de culoare violet, ridicate la data de 06.04.2021, prin proces-verbal de cercetare la fața locului de pe adresa apartamentului unde închiria Andreev Maxim, conține PVP (a-pirrolidinovalerophenone), care se atribuie categoria substanțelor stupefiante. Cantitatea totală a substanței ce conține PVP, constituie 17,89 g..

Astfel, în prezenta cauza penală s-a constatat că inculpatul a avut la el în scopuri de afacere substanța stupefiantă de PVP în cantitate totală de 68,11 g. (f.d. 29-38).

În acest context, instanța de apel a respins argumentul avocatului, în interesele inculpatului Andreev Maxim, precum că, inculpatul a achiziționat aceste substanțe pentru consum propriu or, potrivit art. 15 alin. (1) al Legii cu privire la circulația substanțelor narcotice și psihotrope și a precursorilor „*substanțele narcotice și psihotrope pentru consum individual se eliberează numai cu rețete medicale speciale*”. Așadar, prezența scopului de înstrăinare instanța de judecată a constatat-o reieșind din cantitatea mare deținută de inculpat, cantitate care a fost ambalată potrivit distribuiri și realizării, și din faptul că inculpatul nu se află la evidența medicului narcolog și nu este dependent de astfel de substanțe psihotrope, care cu lux de amănunte denotă scopul urmărit de către inculpat de înstrăinare a acestor substanțe.

Instanța de apel a considerat că instanța de fond just a considerat că acțiunile comise de către inculpat, nu pot fi reținute ca circumstanța excepțională prin prisma prevederilor art. 79 alin.(1) Cod penal, conform căruia ultima teză prevede că, săvârșirea infracțiunii de către persoanele care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani poate fi apreciată de către instanța de judecată drept circumstanță excepțională, deoarece acțiunile prejudiciabile ale inculpatului și comportamentul lui după comiterea infracțiunii, nu corespund exigențelor legii precitate, din care rezultă că prin acțiunile și comportamentul inculpatului urmează a fi demonstrată micșorarea esențială a gravității faptei și a consecințelor ei, însă ceea ce în prezenta cauza inculpatul nu a demonstrat.

Totodată, instanța de apel a combătut argumentul invocat de apelant precum că, inculpatul Andreev Maxim urmează a fi recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin.(4) lit. b) CP, or, de către instanța de fond au fost apreciate toate probele coroborate în ansamblu din punct de vedere al pertinentei, concludenții, utilității și veridicității lor, iar versiunea apărării nu și-a găsit confirmare, fiind constatat că inculpatul a comis fapta prejudiciabilă prevăzută de art. 217¹ alin.(4) lit. d) Cod penal.

S-a reținut de către instanța de apel că din conținutul apelului declarat de către avocat în interesele inculpatului, nu s-a desprins nici un motiv de natură juridică capabil să influențeze soluția procesului penal, deoarece s-a demonstrat cu lux de amănunte intenția inculpatului de a înstrăina aceste substanțe narcotice și anume prin plasarea în mai multe sacoșe de tip zip-lock, precum și depistarea la inculpat a unui număr impunător de droguri și anume 126 pachetele, la domiciliului acestuia a 11 pachetele de droguri denotă că inculpatul a avut ca scop de înstrăinare altor persoane și nu pentru consum propriu după cum susține.

Referitor la pedeapsa aplicată inculpatului, instanța de apel, verificând legalitatea pedepsei stabilite, a constatat că, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, 76-78 Cod penal, respectând prevederile atât art.70 alin.(3¹) Cod penal, urmare la ce a aplicat inculpatului (în vârsta între 18 și 21 de ani la momentul comiterii infracțiunii) o pedeapsă echitabilă pentru infracțiunea săvârșită, deoarece a ținut cont de gravitatea infracțiunii, care se califică ca infracțiune deosebit de gravă și fiind săvârșită cu intenție, de motivul comiterii acesteia, de persoana celui vinovat care la momentul comiterii infracțiunii a avut împlinită vârsta de 18 ani și nu a avut împlinită vârsta de 21 de ani, recunoașterea parțială a vinei de către cel vinovat, instanța a ajuns la convingerea că corectarea și reeducarea inculpatului Andreev Maxim fiind posibilă doar în condiții de izolare de societate.

4. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, recurs declară avocatul Medeleanu Roman în numele inculpatului Andreev Maxim, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța de judecată a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, faptei săvârșite i s-a dat o nouă încadrare juridică, solicită casarea deciziei, rejudecarea cauzei și recunoașterea vinovăției lui Andreev Maxim în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) Cod penal cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare la limita minimă prevăzută de sancțiunea art. 217 alin. (4) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

În motivarea recursului invocă că:

- probele acumulate la caz stabilesc cu certitudine faptul păstrării de către Andreev Maxim a substanțe narcotice menționate în învinuire adusă, însă nu există anexată la dosar nici o probă ce ar proba existența scopului de înstrăinare;

- instanța de apel la adoptarea deciziei nu a luat în considerație declarațiile inculpatului Andreev Maxim care a declarat că substanțele narcotice îi aparțin pentru consum propriu, dând declarații asupra tuturor circumstanțelor cauzei, nerecunoscând faptul scopului de înstrăinare;

- instanța de apel nu a motivat respingerea argumentelor apărării invocate în cererea de apel, or vag a menționat că argumentele apărării nu sunt întemeiate nefiind argumentate;

- la stabilirea și individualizarea pedepsei în privința lui Andreev Maxim de luat în considerare ca circumstanțele atenuante și anume recunoașterea vinovăției în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) Cod penal, comiterea pentru prima dată a unei infracțiuni, căința sinceră.

5. Asupra recursului declarat, procurorul a depus referință privitor la opinia sa, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiate și lipsite de temeiuri legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Curtea Supremă de Justiție concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform prevederilor Legii nr. 246 din 31.07.2023 în vigoare din 01 septembrie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conexe reformei Curții Supreme de Justiție), art. XI alin. (3), *recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.*

Totodată, din textul legii menționate, rezultă că procedura de examinare a admisibilității recursurilor depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data în vigoare a acestei Legi, urmează să fie efectuată conform noilor modificări introduse în prevederile Codului de procedură penală, în vigoare din 01 septembrie 2023.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Soluția instanței prin care se dispune inadmisibilitatea cererii de recurs, din motiv că este vădit neîntemeiată, este precedată de efectuarea verificării temeiurilor de casare invocate de parte, în raport cu actele dosarului, drept urmare constatându-se că actul recurat este conform legii, fără a prezenta vreo lipsă de natură să-l afecteze și să genereze desființarea acestuia.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.* (redacția Legii nr.66 din 05.04.2012, în vigoare din 27.10.2012)

Din conținutul recursului se constată că recurentul face trimitere la temeiurile de casare stipulate de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală (redacția Legii nr.66 din 05.04.2012, în vigoare din 27.10.2012) și critică soluția instanței de apel, din motiv că, în opinia sa, instanța eronat a calificat infracțiunea inculpatului.

Potrivit textului, recurentul nu a concretizat care din temeiurile pct. 6) le pun la baza cererii de recurs și prin ce se confirmă aceste temeiuri, or descriindu-le pe toate, nu a argumentat care sunt erorile comise sub aceste temeiuri, iar alegerea din oficiu de către instanța de recurs a temeiului din cele 5 menționate de legislator este inadmisibilă și prin urmare, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu-și găsesc confirmare la examinarea cauzei în ordine de recurs.

Totodată completul de judecată constată că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414, 415, 417 alin. 8) Cod de procedură penală, hotărârea cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată. Instanța de

apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelul apărării, motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii atacate, dispozitivul fiind expus clar și instanța de apel nu a admis nici o eroare gravă de fapt.

Instanța de recurs atestă că, temeiul la care se referă autorul recursului nu persistă în cauză, deoarece, instanța de apel la adoptarea soluției, a respectat prevederile legale, adoptând o soluție corectă și întemeiată. Totodată, instanța de recurs apreciază, că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

În ce privește argumentul ce reprezintă temeiul prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului dacă faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, completul de judecată constată că, analizând acest temei în raport cu motivele invocate, nici acesta nu și-a găsit confirmare, or, prin cercetarea probatoriului de către instanța de apel au fost dovedite elementele infracțiunii prevăzute de art. art. 217¹ alin.(4) lit. d) Cod penal.

De fapt, se reține că recurentul critică modalitatea de apreciere a probelor de către instanța de apel. În acest context, completul de judecată statuează că, critica aprecierii probelor, care la caz comportă o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înfăptuiește de către instanța de recurs, considerente expuse, din care se resping argumentele recurentului în partea dată, ca fiind de jure inadmisibile.

Referitor la recalificarea acțiunilor de la art. art. 217¹ alin.(4) lit. d) Cod penal la art. 217 alin. (4) Cod penal, instanța de recurs constată că alegațiile date sunt vădit nefondate, iar instanța de apel corect și-a motivat soluția de respingere a solicitării respective. În același context, recurentul nu a prezentat argumente ce ar demonstra prezența erorii în calificarea infracțiunii incriminate prin rechizitoriu, iar simpla invocare a probelor nu motivează intervenția instanței de recurs în latura penală.

Totodată, instanța de recurs atestă că, motivele invocate de avocat au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în prezenta decizie la pct.3.1, iar o altă opinie asupra circumstanțelor cauzei nu poate servi temei pentru examinarea ei, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, or materialul probator al cauzei penale dovedește incontestabil legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au dus la pronunțarea hotărârii recurate.

Referitor la pedeapsa stabilită inculpatului, completul de judecată de asemenea se realizează argumentelor expuse în sentință și în decizia Curții de Apel contestate, totodată, notând că, potrivit jurisprudenței constante a CEDO se admite însușirea concluziilor instanțelor ierarhic inferioare de către instanțele ierarhic superioare, în cazul când constatările acestora sunt fundamentate în fapt și în drept, fiind ample prezentate în hotărârile atacate, constatându-se că la administrarea probelor nu au fost încălcate drepturile și libertățile constituționale ale participanților la proces, iar probele puse la baza hotărârilor nu conțin erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor formulate de instanțe.

În acest punct de analiză, completul de judecată consideră necesar de a face trimitere și la jurisprudența constantă a Curții Europene, prin care s-a statuat cu titlul de principiu că, în cazul în care instanța supremă refuză să admită o cauză din motivul că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru această cauză, o motivare foarte succintă poate satisface cerințele art. 6 din Convenție. (cauza Bachowski v. Polonia din 02.11.2010).

Prin urmare, având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar critiquele din recursul înaintat nu și-au găsit confirmare.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Inadmisibilitatea recursului declarat de către avocatul Medeleanu Roman în numele inculpatului Andreev Maxim, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2022, în cauza penală privindu-l **Andreev Maxim XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Președinte

Anatolie Țurcan

judecători

Boris Talpă

Ghenadie Eremciuc